

Czwartek, 7 czerwca 2007 r.

Mercosur

2. wyraża opinię, że w projekcie regionalnego dokumentu strategicznego i w projekcie regionalnego programu indykatywnego na lata 2007-2013 dla Mercosuru Komisja przekroczyła uprawnienia wykonawcze określone w akcie podstawowym, włączając do trzeciego priorytetu „wysiłki na rzecz podniesienia i umocnienia udziału społeczeństwa obywatelskiego, wiedzy o procesie integracji regionalnej, wzajemnego zrozumienia i wzajemnej zauważalności” (na który przeznaczona jest około 20 % środków regionalnego programu indykatywnego), jako że następujące elementy trzeciego priorytetu są niezgodne z art. 2 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, ponieważ ich głównym celem nie jest likwidacja ubóstwa i nie spełniają one kryteriów ODA ustanowionych przez OECD/DAC:

- w obszarze „umacnianie sektora kinematograficznego i audiowizualnego w krajach Mercosuru w celu wspierania integracji regionalnej” Komisja proponuje wspieranie odnoszącego sukcesy przemysłu, mając na względzie ogólny cel, jakim jest „podniesienie świadomości i wiedzy o tożsamości regionalnej i procesie integracji poprzez wsparcie dla sektora kinematograficznego i audiowizualnego”;
- w obszarze „utworzenie 10 ośrodków badawczych UE-Mercosur i wspieranie wdrażania Planu operacyjnego dla edukacji w krajach Mercosuru na lata 2006-2010” cel ogólny określono jako „podniesienie świadomości i wiedzy o procesie integracji regionalnej”; jednym z celów szczegółowych jest „wspieranie utworzenia dziesięciu ośrodków badawczych EU-Mercosur na najważniejszych uniwersytetach w krajach Mercosuru”; grupą docelową inicjatywy polegającej na utworzeniu ośrodków dokumentacji EU-Mercosur, ustanowieniu katedr studiów nad UE i Mercosurem oraz wprowadzeniu studiów magisterskich nad UE i Mercosurem są dobrze wykształcone elity w krajach Mercosuru, a ponieważ jest to region o najwyższym w świecie wskaźniku nierówności społecznych, planowane działania pogłębiłyby przepaść między bogatymi i biednymi zamiast wspierać biedniejsze warstwy ludności;

*

* *

3. wzywa Komisję do wycofania projektów decyzji ustanawiających regionalne dokumenty strategiczne i regionalne programy indykatywne dla Ameryki Łacińskiej i Mercosuru oraz do przedłożenia komitetowi zarządzającemu instrumentem współpracy na rzecz rozwoju nowych projektów decyzji w pełni zgodnych z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1905/2006;

4. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0234**Kontynuacja procesu konstytucyjnego w Unii Europejskiej****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie planu działań dotyczącego kontynuacji procesu konstytucyjnego w Unii (2007/2087 (INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy podpisany w Rzymie w dniu 29 października 2004 r. (traktat konstytucyjny),
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską zmienione Jednolitym Aktem Europejskim, traktatami z Maastricht, Amsterdamu i Nicei,
- uwzględniając deklarację z Laeken w sprawie przyszłości Unii Europejskiej z dnia 15 grudnia 2001 r. ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Rada Europejska obradująca w Laeken, załącznik 1, str. 19.

Czwartek, 7 czerwca 2007 r.

- uwzględniając Traktat dotyczący przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej⁽¹⁾ oraz Traktat dotyczący przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2006 r. w sprawie okresu refleksji: struktura, zagadnienia i kontekst oceny debaty na temat Unii Europejskiej⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie kolejnych kroków dotyczących okresu refleksji i analiz na temat przyszłości Europy⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie instytucjonalnych aspektów zdolności Unii Europejskiej do przyjmowania nowych państw członkowskich⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dni 16-17 czerwca 2005 r., 15-16 czerwca 2006 r., 14-15 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącej Rady Europejskiej dla Parlamentu z dnia 17 stycznia 2007 r.,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 marca 2007 r., upamiętniającą pięćdziesiątą rocznicę podpisania traktatów rzymskich, przyjętą przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny,
- uwzględniając Deklarację dla Europy przyjętą przez Komitet Regionów w trakcie sesji w dniu 23 marca 2007 r.,
- uwzględniając deklarację berlińską z okazji pięćdziesiątej rocznicy podpisania traktatów rzymskich z dnia 25 marca 2007 r.,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A6-0197/2007), Mając na uwadze, że:
 - A. Unia Europejska, jako rezultat pierwszej udanej próby utworzenia ponadnarodowej demokracji składającej się z państw i obywateli, stoi przed nowymi i bezprecedensowymi wyzwaniem, które – wraz z transformacjami, których doświadczała podczas kolejnych rozszerzeń, rozwojem rynku wewnętrznego i globalizacją – zmuszają do zrewidowania jej fundamentów,
 - B. Traktat konstytucyjny został podpisany przez szefów państw lub rządów 27 państw członkowskich Unii Europejskiej, które tym samym zobowiązały się do poszukiwania odpowiednich rozwiązań mających na celu sprostanie wyzwaniom, zarówno natury wewnętrznej, jak i zewnętrznej, przed którymi stoi Unia Europejska a także wyzwaniom rozszerzenia poprzez pogłębianie politycznego wymiaru Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 21.6.2005, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 88.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, str. 306.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, str. 267.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0569.

Czwartek, 7 czerwca 2007 r.

- C. Traktat konstytucyjny, zwłaszcza jego części I, II oraz IV, zostały zredagowane zgodnie z „metodologią Konwentu”, gromadzącą w ramach wspólnych obrad przedstawicieli państw członkowskich, krajów przystępujących do UE, Komisji i Parlamentu Europejskiego oraz parlamentów krajowych, których członkowie stanowili większość, co w ten sposób wzmocniło jego legitymizację,
- D. Część III traktatu konstytucyjnego jest w głównej mierze kodyfikacją obowiązujących obecnie traktatów, do których Konwent wprowadził pewne dostosowania i ulepszenia, zwłaszcza rozszerzając podstawy prawne współdecyzji w ramach procedury legislacyjnej z obecnych 37 przypadków do 86, co w imię zwiększenia demokracji, przejrzystości i skuteczności musi zostać zachowane,
- E. osiemnaście państw członkowskich, stanowiących dwie trzecie wszystkich państw członkowskich i większość ludności Unii Europejskiej, ratyfikowało do tej pory traktat konstytucyjny zgodnie ze swoimi wymogami konstytucyjnymi, w tym także przeprowadzając referenda w Hiszpanii i Luksemburgu, natomiast pozostałe cztery państwa członkowskie zadeklarowały swoją gotowość do kontynuowania ratyfikacji,
- F. Francji i Holandii nie udało się pomyślnie zakończyć wspomnianego procesu po niekorzystnych wynikach referendum zorganizowanych w obu krajach,
- G. publiczna debata, którą wywołała procedura ratyfikacyjna traktatu konstytucyjnego wykazała, że źródłem trudności są nie tyle jego innowacje instytucjonalne, co pewne szczególne aspekty konkretnych obszarów polityki oraz że przedmiotem krytyki była przede wszystkim część III dotycząca polityki i funkcjonowania Unii Europejskiej, choć część ta zawiera w przeważającej części tekstu przepisy już obowiązujące,
- H. wiele wyrażanych obaw miało związek raczej z kontekstem niż z treścią; mając na uwadze, że kwestie najbardziej niepokojące społeczeństwo, takie jak dyrektywa dotycząca usług na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ i ramy finansowe, zostały już rozstrzygnięte,
- I. Rada Europejska obradująca w dniach 16-17 czerwca 2005 r. postanowiła otworzyć okres refleksji następujący po referendum we Francji i Holandii, podczas którego sześć innych państw członkowskich zakończyło swoje procesy ratyfikacyjne, a Rada Europejska obradująca w dniach 15-16 czerwca 2006 r. zwróciła się do prezydencji z prośbą o przygotowanie ewentualnych przyszłych rozwiązań z myślą o jej posiedzeniu w dniach 21-22 czerwca 2007 r. mających na celu przezwyciężenie kryzysu konstytucyjnego,
- J. publiczna debata, którą rozpoczęto podczas okresu refleksji, w wystarczającym stopniu wykazała, że problemy i wyzwania stojące przed Unią Europejską, które po raz pierwszy określono w deklaracji z Laeken i którym traktat konstytucyjny starał się zaradzić, nie zniknęły, lecz wręcz przeciwnie, stały się bardziej widoczne, a konieczność ich rozwiązania jeszcze bardziej nagła,
- K. posiedzenia parlamentarne organizowane wspólnie przez Parlament Europejski i parlamenty krajowe wykazały istnienie ogólnego przekonania, że traktat konstytucyjny zapewni Unii Europejskiej odpowiednie ramy potrzebne do sprostania stojącym przed nią wyzwaniom, jak również świadomość, że dla konferencji międzyrządowej byłoby trudne, lub wręcz niemożliwe, osiągnięcie zgody w sprawie projektów radykalnie odmiennych lub dalej idących niż te przyjęte w 2004 r.,
- L. zwiększa się potrzeba coraz pilniejszego wyposażenia rozszerzonej Unii Europejskiej w instrumenty i środki umożliwiające jej sprawne działanie, umacniające jej rolę w świecie oraz rozpraszające obawy jej obywateli w obliczu wyzwań, jakie niosą ze sobą między innymi globalizacja, zmiana klimatu, bezpieczeństwo dostaw energii i starzejąca się populacja,
- M. wyżej wspomniana Deklaracja Berlińska z dnia 25 marca 2007 r. podpisana przez Przewodniczących Rady Europejskiej, Parlamentu i Komisji wyznaczyła jako cel: „odnowienie wspólnego fundamentu Unii Europejskiej do czasu wyborów do Parlamentu Europejskiego w 2009 r.”,

(¹) Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36.

Czwartek, 7 czerwca 2007 r.

1. potwierdza swoją aprobatę dla treści traktatu konstytucyjnego, który ma na celu, jako decydujący krok, oficjalne przyznanie Unii Europejskiej tkwiącego w jej istocie wymiaru politycznego, oraz usprawnia działania Unii Europejskiej, wspiera demokratyczną kontrolę nad jej procedurami podejmowania decyzji, zwiększa przejrzystość i umacnia prawa obywateli Unii Europejskiej będąc jednocześnie rozwiązaniem kompromisowym, a także odpowiada potrzebom Unii Europejskiej na obecnym etapie;
2. podkreśla, że dwie trzecie państw członkowskich ratyfikowało już traktat konstytucyjny, a kolejne cztery państwa członkowskie w sposób jednoznaczny wyraziły swoje poparcie dla przepisów w nim zawartych, co ukazano na spotkaniu zorganizowanym niedawno w Madrycie z inicjatywy rządów Hiszpanii i Luksemburga;
3. zdaje sobie sprawę z obaw wyrażonych przez obywateli Francji i Holandii oraz odnotowuje debatę, która toczyła się w obu krajach;
4. zauważa, że obawy pojawiły się także w niektórych innych państwach członkowskich, lecz że odnośne rządy wyraziły poparcie dla znalezienia zadowalającego rozwiązania, które zachowa kluczowe reformy zawarte w traktacie konstytucyjnym;
5. przypomina o politycznej odpowiedzialności państw członkowskich, które podpisały, lecz nie ratyfikowały traktatu konstytucyjnego;
6. potwierdza swoje zobowiązanie do rozstrzygnięcia kwestii trwającego procesu konstytucyjnego Unii Europejskiej, który opiera się na treści traktatu konstytucyjnego, być może w innej formie, lecz bierze pod uwagę trudności zaistniałe w niektórych państwach członkowskich;
7. w związku z powyższym popiera starania prezydencji niemieckiej o uzyskanie od Rady Europejskiej mającej obradować w czerwcu 2007 r. zwołania konferencji międzyrządowej i określenia planu działań obejmującego procedurę, jasno określony mandat i osiągnięcie porozumienia przed końcem bieżącego roku;
8. przypomina o konieczności zagwarantowania zdolności Unii Europejskiej do podejmowania decyzji, skuteczności jej polityki oraz całkowitej legalności demokratycznej, do czego bez wątpienia przyczynia się traktat konstytucyjny z punktu widzenia kontroli, procedur legislacyjnych i budżetowych, a także o konieczności umocnienia wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz roli Unii Europejskiej na świecie, by mogła wpływać ona na określanie i wdrażanie odpowiedzi na naglące wyzwania, przed którymi stoi ludzkość;
9. nalega, by zachowane zostały wszystkie podstawowe zasady Unii Europejskiej zawarte w części I traktatu konstytucyjnego, w tym podwójny charakter Unii Europejskiej jako unii państw i obywateli, wyższość prawa europejskiego, nową klasyfikację aktów i procedur, hierarchię norm i osobowości prawnej Unii Europejskiej; podkreśla, że traktat konstytucyjny wprowadza również istotne ulepszenia w kwestiach takich jak konsolidacja istniejących traktatów i połączenie filarów, wyraźne uznanie wartości, na których opiera się Unia Europejska, oraz wiążącej mocy prawnej Karty Praw podstawowych, a także zwiększenie udziału obywateli w życiu politycznym Unii Europejskiej, wyjaśnienie jakie kompetencje przysługują odpowiednio Unii i państwom członkowskim oraz poszanowanie zasady pomocniczości i szczególnej roli parlamentów krajowych w tym zakresie nie narażając równowagi instytucjonalnej Unii Europejskiej zgodnie z zapisem w protokole w sprawie pomocniczości, uszanowanie roli władz regionalnych i lokalnych;
10. podkreśla, że każda propozycja zmiany traktatu konstytucyjnego powinna uzyskać takie samo poparcie, jakie swego czasu uzyskał projekt, który ma zostać zastąpiony;
11. oświadcza, że odrzuci każdy wynik negocjacji, który w porównaniu z traktatem konstytucyjnym będzie prowadził do osłabienia praw obywatelskich (nalega w szczególności na utrzymanie Karty Praw Podstawowych, zwłaszcza jej prawnie wiążącego charakteru), a także do słabszej demokracji, przejrzystości i skuteczności w funkcjonowaniu Unii;

Czwartek, 7 czerwca 2007 r.

12. w związku z powyższym uznaje konieczność wzięcia pod uwagę oczekiwań wyrażanych podczas okresu refleksji oraz poglądu, iż wymienione wyżej problemy może właściwie rozwiązać jedynie silniejsza, a nie słabsza Europa oraz wyjaśnienia innych, które zostały już uwzględnione w traktacie konstytucyjnym, takie jak:

- trwały rozwój, w szczególności walka ze zmianą klimatu;
- solidarność europejska w dziedzinie energii;
- spójna polityka migracyjna;
- model socjalny Unii Europejskiej w kontekście zmian demograficznych i globalizacji;
- terroryzm;
- dialog pomiędzy cywilizacjami;
- skuteczny wspólny mechanizm koordynacji polityki gospodarczej w strefie euro przy jednoczesnym zachowaniu zgodnej z postanowieniami traktatów roli Banku Centralnego z zakresu polityki monetarnej;
- unijne kryteria i procedury rozszerzenia;

13. uważa, że wobec sukcesu metody Konwentu przy przygotowywaniu projektu traktatu, należy zachować, niezależnie od tego jakie rozwiązanie zostanie przyjęte dla procesu konstytucyjnego, podstawowe zasady udziału parlamentarnego, integracji społeczeństwa i pełnej przejrzystości;

14. przypomina, że Parlament, jako jedyna instytucja Unii Europejskiej bezpośrednio wybierana przez obywateli, musi być w pełni zaangażowany w konferencję międzyrządową na wszystkich szczeblach, i w większym stopniu niż podczas konferencji międzyrządowej 2003-2004;

15. wzywa ponadto do utworzenia, równoległe z aktywnym udziałem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego na konferencji międzyrządowej, międzyinstytucyjnej konferencji w celu informowania Parlamentu Europejskiego i dokonania znaczącego wkładu do budowania ponadpartyjnego i ponadnarodowego konsensusu na konferencji międzyrządowej;

16. przypomina o swoim przywiązaniu do mechanizmu Konwentu jeżeli tylko szefowie państw lub rządów wyraziliby chęć podjęcia się istotnego przeglądu istniejących tekstów;

17. wzywa Komisję, by w nadchodzących negocjacjach w pełni odegrała nałożoną na nią rolę i przygotowała wnioski mające na celu dostosowanie traktatu konstytucyjnego w odniesieniu do tematów poruszonych w ustępie 12;

18. podkreśla wagę dialogu pomiędzy parlamentami krajowymi i odpowiadającymi im rządami podczas całej konferencji międzyrządowej oraz wyraża gotowość utrzymywania bliskich stosunków z parlamentami krajowymi w czasie trwania zbliżającego się etapu negocjacji, a także z Komitetem Regionów i Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, europejskimi partnerami społecznymi, społecznościami religijnymi oraz społeczeństwem obywatelskim;

19. wzywa do zakończenia przed końcem roku 2008 procesu ratyfikacji nowego traktatu będącego rezultatem prac konferencji międzyrządowej, tak by następny Parlament, wybrany w roku 2009, mógł rozpocząć sprawowanie mandatu przy obowiązujących przepisach nowego traktatu;

20. wymaga, aby państwa członkowskie skoordynowały procedury ratyfikacyjne, dzięki czemu proces ratyfikacyjny mógłby zostać zakończony w tym samym czasie;

Czwartek, 7 czerwca 2007 r.

21. zamierza przedłożyć konkretniejsze propozycje przy okazji przedstawiania swojej opinii w sprawie zwołania konferencji międzyrządowej zgodnie z art. 48 Traktatu o Unii Europejskiej w świetle kryteriów zebranych w niniejszej rezolucji;
22. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji członkom Rady Europejskiej, Radzie, Komisji, parlamentom krajowym państw członkowskich, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

P6_TA(2007)0235

Rada Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie piątej sesji Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNHRC)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje Parlamentu w sprawie Komisji Praw Człowieka ONZ, przyjęte od 1996 r., w szczególności rezolucje dotyczące wyniku negocjacji w sprawie Rady Praw Człowieka i 62. sesji UNCHR z dnia 16 marca 2006 r.⁽¹⁾, jak również rezolucji z dnia 29 stycznia 2004 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską i Narodami Zjednoczonymi⁽²⁾, z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie reformy Organizacji Narodów Zjednoczonych⁽³⁾, z dnia 29 września 2005 r. w sprawie rezultatów Światowego Szczytu Narodów Zjednoczonych w dniach 14-16 września 2005 r.⁽⁴⁾, a także z dnia 26 kwietnia 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania z zakresu sytuacji praw człowieka na świecie w roku 2006 oraz polityki UE w tej dziedzinie⁽⁵⁾,
 - uwzględniając przyjęte przez PE w trybie pilnym rezolucje w sprawie praw człowieka i demokracji,
 - uwzględniając rezolucję A/RES/60/251 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych powołującą Radę Praw Człowieka (UNHRC),
 - uwzględniając poprzednie sesje UNHRC,
 - uwzględniając nadchodzącą piątą sesję UNHRC,
 - uwzględniając wyniki prac grup roboczych UNHRC zajmujących się procedurą rozpatrywania skarg, ogólnym przeglądem okresowym, przyszłym systemem doradztwa ekspertów, kalendarzem prac, rocznym programem prac, metodami pracy i sprawami regulaminowymi, przeglądem procedur specjalnych,
 - uwzględniając wyniki wyborów do UNHRC, które odbyły się 17 maja 2007 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że poszanowanie, propagowanie i zachowanie powszechności praw człowieka jest częścią etycznego i prawnego dorobku Unii Europejskiej, na której opiera się jedność Europy i rządzące nią zasady,

⁽¹⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 409.

⁽²⁾ Dz.U. C 96 E z 21.4.2004, str. 79.

⁽³⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, str. 549.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, str. 582.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0165.